

Faiz Ve Alış Veriş İle İlgili Konular Devamı 8

– Polat Akyol · 24 Ocak 2023

FAİZ VE ALIŞ VERİŞ İLE İLGİLİ KONULAR

(DEVAMI) 8Mukaddime: Rahmân ve Rahîm olan Allâh’u Teâlâ’nın Adıyla...Hamd, Allâh’a mahsustur.

O’na hamd eder, O’ndan yardım ve mağfîret dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüğünden O’na sığınırız. O’nun hidâyete erdirdiğini hiç kimse saptıramaz, saptırdığını ise hiç kimse hidâyete erdiremez. Şehâdet ederim ki, Allâh’tan başka ibâdete lâîk hiçbir ilâh yoktur. Ve yine şehâdet ederim ki, Muhammed aleyhisselâm O’nun kulu ve Rasûlü’dür...Bundan sonra:

(162) Bağış Yaparken Adil Davranmak (271) Nu’mân bin Beşîr (Radiyallahu Anhum) şöyle dedi:

“Babam, Beşîr bin Sa’d, Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’e geldi ve:

–Ben bu oğluma bu köleyi bağışladım, dedi. Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

–“Her çocuğuna böyle bir bağışta bulundun mu?”

Babam:

–Hayır, dedi.

Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

–“O bağışı geri çevir!” (İbni Hibban 5097, Müslim 1623/10, 11, Malik 2/75/39, Nesei 3677, Tirmizi 1367, İbnu’l-Carud 991, İbni Mace 2376, Abdurrezzak 16491, Humeydi 922, Darekutni 3/42, Begavi 2202, Albânî İrvau’l-Ğalil Fi Tahrici Ehadisi Menari’s-Sebil 1598)

(272) Cabir (Radiyallahu Anh) şöyle dedi:

Beşîr bin Sa’d (Radiyallahu Anh)’ın karısı, kocasına:

–Oğluma bu köleyi bağışla ve Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’i köleyi oğluma bağışladığına şahid yap dedi. Bunun üzerine Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

–“Oğlunun kardeşleri var mı?”

Beşîr (Radiyallahu Anh):

–Evet, dedi. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

–“Onlardan her birine bu oğluna verdiğin şeylerin mislini verdin mi?”

Beşîr (Radiyallahu Anh):

–Hayır, dedi. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

–“Bu doğru olmaz! Ben sadece hak üzere şahidlik ederim!” (İbni Hibban 5101, Müslim 1624/19, Ebu Davud 3549, Beyhaki 6/177)

Umra İle İlgili Konular (163) Umranın Caizliği (273) Cabir bin Abdullah (Radiyallahu Anhum) şöyle tahdis etti:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Umra caizdir.”

Umra: Ben hayatta olduğum sürece bu mal senindir, demektir.

(Müslim 1625/30, Nesei 3730, İbni Hibban 5129, Tayalisi 1680, Beyhaki 6/173, 174, Ahmed bin Hanbel Müsned 3/297)

(164) Caiz Olan Umranın Şekli (274) Cabir bin Abdullah (Radiyahallahu Anhuma) şöyle haber verdi:

“Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Herkim, bir şahsa ve onun çocuklarına umra ile bir mal bağışlar ve:

–Bunu sana ve sizden bir kimse kaldığı müddetçe senin çocuklarına verdim derse, artık o umra verilen kimseye aittir. Veren kimse umrayı kendisinde miraslar vaki olacak şekilde verdiği için artık o mal eski sahibine dönmez!” (Müslim 1625/22, Malik 2/756/43, Ebu Davud 3552, Nesei 3748, Tirmizi 1350, İbni Mace 2380, İbnu’l-Carud 987, İbni Hibban 5137, Begavi 2196, Ahmed bin Hanbel Müsned 3/393, 399, Albânî İrvau’l-Ğalil Fi Tahrici Ehadisi Menari’s-Sebil 6/50)

(165) Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in Mubah Kıldığı Umranın Şekli (275) Cabir (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

“Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’in caiz yaptığı umra; O senin ve çocuklarının demek şeklindeki umradır. O mal sen yaşadığın müddetçe senindir dediğinde, o mal sahibine döner.”

Ma’mer dedi ki: ez-Zuhrî böyle fetva verirdi.

(Müslim 1625/23, Ebu Davud 3555, İbni Hibban 5139, Abdurrezzak 16887, Ahmed bin Hanbel Müsned 3/294)

(166) Umranın Mahiyeti (276) Cabir (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

“Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’in caiz yaptığı umra, umra yapanın; O mal senin ve senden sonra çocuklarındır demesidir. Fakat umrayı yapan; O mal, sen yaşadığın müddetçe senindir derse, o mal sahibine geri döner.”

(İbni Hibban 5139, Müslim 1625/23, Ebu Davud 3555, İbnu’l-Carud 988, Ahmed bin Hanbel Müsned 3/294)

(167) Dönüşü Olmayan Umranın Şekli (277) Cabir bin Abdullah (Radiyahallahu Anhuma) şöyle dedi:

Ben, Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’den işittim şöyle buyuruyordu:

“Herkim bir şahsa ve onun çocuklarına umra suretiyle bir mal bağışlarsa, onun bu bağışlama sözü, bağışlanan maldaki kendi hakkını kesmiştir. O mal kendisine bağışlanan kimseye ve çocuklarına aittir.”

(Müslim 1625/20)

(168) Umrada Şart ve İstisna Olmadığı (278) Cabir bin Abdullah (Radiyahallahu Anhuma) şöyle dedi:

“Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) kendisine ve kendinden sonra çocuklarına umra yapılan kimse lehine, artık o mal kesin bağışlanan kimseye aittir. O malda bağışlayan için şart ve istisna caiz değildir, şeklinde hüküm verdi.”

(Müslim 1625/24)

(169) Umrayı Terk Etmeye Teşvik (279) Cabir (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Ensâr’a şöyle buyurdu:

“Mallarınızı umra yapmayınız! Her hangi bir kimseye yaşarken umra ile bir mal bağışlandı ise, o mal bağışlananındır, öldükten sonra da mirasçılarındır.” (Ebu Davud 3556, Nesei 3734, İbni Hibban 5136)

Rukba İle İlgili Konular (170) Rukbanın Caizliği Rukba: Bir şahsın bu mal yaşadığı müddetçe falan kimsenindir. Bu şahıs öldüğü zaman, o mal falanıdır, demesidir.

(280) Zeyd bin Sabit (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Rukba hibe edilen kimse için caizdir.” (Nesei 3708, Ebu Davud 3559)

(281) Cabir (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Rukba hibe edilen kimse için caizdir.” (Ebu Davud 3558, Tirmizi 1351, İbni Mace 2383, İbni Hibban 5136, Ebu Ya'la 1851, Albânî İrvau'l-Ğalil Fi Tahrici Ehadisi Menari's-Sebil 6/53)

(171) Rukbanın Mahiyeti (282) Abdullah ibni Abbas (Radiyahallahu Anhuma) şöyle dedi:

Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Mallarınızı rukba yapmayınız! Herkim bir şeyi rukba yoluyla hibe ederse o malı, kime rukba yoluyla hediye ettiyse o kimsenindir.” (İbni Hibban 5126, Nesei 3711, Ahmed bin Hanbel Müsned 1/250, Albânî İrvau'l-Ğalil Fi Tahrici Ehadisi Menari's-Sebil 6/54)

(172) Rukbanın Yolu Mirastır (283) Abdullah ibni Ömer (Radiyahallahu Anhuma) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Rukba yoktur! Herhangi bir kimseye rukba yoluyla bir şey hibe edilirse, o mal yaşarken de ölümünden sonra da onundur.”

Abdullah ibni Ömer (Radiyahallahu Anhuma):

Rukba; Bir şahsın diğer bir şahsa bu hibenin, benim ve senin ölümden sonra da devam etmesidir, demesidir.

(İbni Mace 2382, Nesei 3735, 3736, 3737, İbnu'l-Carud 990, Ahmed bin Hanbel Müsned 2/26, 34, 73, Albânî İrvau'l-Ğalil Fi Tahrici Ehadisi Menari's-Sebil 6/54)

(284) Abdullah ibni Abbas (Radiyahallahu Anhuma) şöyle dedi:

“Rukba yoktur! Herhangi bir kimseye rukba yoluyla bir şey hibe edilirse, o malın yolu miras yoludur.”

(Nesei 3710)

(285) Tavus (Rahmetullahi Aleyh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Rukba helal değildir! Herhangi bir kimseye rukba yoluyla bir şey hibe edilirse, o malın yolu miras yoludur.” (Nesei 3716, Abdurrezzak 16912)

(173) Rukbayı Terk Etmeye Teşvik (286) Abdullah ibni Abbas (Radiyahallahu Anhuma) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Mallarınızı rukba yapmayınız! Herkim bir şeyi rukba yoluyla hibe ederse o mal, kime rukba yoluyla hediye ettiyse o kimsenindir.” (Nesei 3711, İbni Hibban 5126, Tabarani Mucemu'l-Kebir 11000)

(174) Rukba ve Umranın Eşit Olduğu (287) Abdullah ibni Abbas (Radiyahallahu Anhuma) şöyle dedi:

“Umra ve rukba müsâvidir.”

(Nesei 3713)

Ödünç Almak İle İlgili Konular (175) Ödünç Almanın Caizliği (288) Abdullah bin Amr (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Kırk güzel hasene / iyilik vardır. Bunların en üstünü, sağmal keçiyi sütünden istifade edilsin diye ödünç olarak bir kişiye vermektir. Her hangi bir kul, bu hasletlerden birini onun sevabını umarak ve o haslet için va'd olunan ecirleri tasdik ederek yaparsa muhakkak ki, Allah o kimseyi cennete girdirir.” (İbni

Hibban 5094, 5095, Buhari 2417, Ebu Davud 1683, Begavi 1664, Ahmed bin Hanbel Müsned 2/160, 194, 196)

(289) Bera bin Azib (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Herkim kullanılmak üzere bir nesneyi başkasına emanet olarak verirse veya bir hayvanın sütünü içirirse yahut bir yola delillik edip onu gösterirse, o kimse için bir köle azat etmiş gibi veya bir canı kurtarmış gibi ecir olur.” (İbni Hibban 5096, Tirmizi 1957, Begavi 1663, Ahmed bin Hanbel Müsned 4/285, 296, 300, 304, Albânî Mişkat 1917)

(176) Ödünç Alınan Şey Telef Olur Veya Kaybolursa Sahibi Talep Ettiğinde Tazminatı Gerekir (290) Ebu Umame el-Bahili (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Ödünç alınan şey sahibine geri verilir! Bir müddet kullanılmak üzere alınan eşya sahibine iade edilir! Borç alacaklıya verilir! Kefil de borçludur!” (Ebu Davud 3565, Tirmizi 1265, İbni Mace 2405, 2398, İbni Hibban 5094, Tayalisi 1128, Tabarani Mucemu'l-Kebir 7637, Abdurrezzak 14796, 16308, Beyhaki 6/88, Begavi 2162, Ahmed bin Hanbel Müsned 5/267)

(291) Safvan bin Ümeyye (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Huneyn savaşı günü, Safvan'dan bir çok zırh ödünç almıştı.

Safvan:

–Ey Muhammed! Gasp olarak mı istiyorsun? dedi. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

–“Hayır, bilakis kefil olunan bir hak olarak istiyorum!” (Ebu Davud 3562, Tabarani Mucemu'l-Kebir 3739, Beyhaki 6/89, Ahmed bin Hanbel Müsned 3/401/6/465)

(292) Abdullah bin Safvan ailesinden bir takım insanlar şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Safvan'a şöyle buyurdu:

–“Yanında silah var mı?”

Safvan:

–Emanet olarak mı, gasp olarak mı istiyorsun? dedi.

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

–“Hayır, bilakis emanet olarak istiyorum.”

Safvan'dan otuz ile kırk arasında zırh emanet aldı. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Huneyn savaşına gitti. Müşrikler hezimete uğradığında Safvan'ın zırhları toplandı ve onlardan bazı zırhlar kaybolmuştu. Bunun üzerine Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Safvan'a şöyle buyurdu:

–“Zırhlarımızdan bazı zırhları kaybettik, onları biz sana borç olarak ödeyecek miyiz?”

Safvan:

–Hayır, ya Rasulallah! Çünkü bu gün kalbimde o günkü şeyler bulunmamaktadır, dedi.

Ebu Davud dedi ki:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) zırhları, Safvan İslam'a girmeden önce ödünç almıştı. Sonra Safvan İslam'a girdi.

(Ebu Davud 3563, Tabarani Mucemu'l-Kebir 3739, Beyhaki 6/89, Ahmed bin Hanbel Müsned 3/401,

6/465, Albânî Silsiletu'l-Ehâdisi's-Sahîha 631)

Tazminat İle Alakalı Konular (177) Bir Şeyi Telef Eden Sahibi İsterse Benzerini Öder (293) Enes (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) kadınlarından bazısının yanında idi. Mü'minlerin annelerinden bir tanesi Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e hizmetçisiyle içerisinde yemek bulunan bir çanak gönderdi. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in eşi gelen çanağa eliyle vurdu ve çanağı kırdı. Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) kırılan çanağın parçasını aldı diğerine ekledi. Çanağın içine yemeği toplamaya başladı ve şöyle buyurdu:

–“Anneniz kıskandı!”

Diğer bir rivayette bu hadiste şu ziyade bulunmaktadır;

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

–“Yiyiniz.”

İnsanlar da yediler. Nihayet Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in evinde bulunduğu hanımının içerisinde yemek bulunan çanağı geldi. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

–“Yiyiniz.”

Kırılan çanağı getiren hizmetçiyi ve kırık çanağı alıkoydu. Nihayet insanlar yemeği bitirdiler. Kırık olmayan çanağı hizmetçiye verip gönderdi ve kırık olan çanağı bulunduğu evde alıkoydu.

(Ebu Davud 3567, Buhari 5304, Nesei 3965, İbni Mace 2335, Albânî İrvau'l-Ğalil Fi Tahrirci Ehadisi Menari's-Sebil 1523)

(178) Hayvanların Telef Ettiği Şeylerdeki Tazminat (294) Muhayyisa (Rahmetullahi Aleyh) şöyle dedi: “Bara bin Azib'in ekine düşkün bir dişi devesi, bir kimsenin bostanına girip sahiplerinin aleyhine orayı ifsat etti. Bu hususta Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e konuşuldu. Bunun üzerine Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) bahçe sahiplerine mallarını gündüzün korumaları, hayvan sahiplerine de hayvanlarını geceleyin korumaları ve geceleyin hayvanlarının telef ettikleri şeyin tazminatı onların sahiplerine olmak üzere hüküm verdi.”

(Ebu Davud 3569, İbni Mace 2332, Hakim 2/48, Beyhaki 8/342, Ahmed bin Hanbel Müsned 4/295, Albânî Silsiletu'l-Ehâdisi's-Sahîha 238)

(179) el-Haraç Bi'd-Damân (295) Aişe (Radiyahallahu Anha) şöyle dedi:

Bir şahıs bir genç köle satın aldı. Bu köle adamın yanında Allah'ın dilediği bir müddet kaldı. Sonra adam kölede bir kusur olduğunu gördü. Adam, köleyi satan kimseyi, Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e şikâyet edip köleyi satıcıya geri verdi. Köleyi satan:

–Ya Rasulallah! Bu adam benim kölemden onu çalıştırarak faydalandı, dedi. Bunun üzerine

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

–“el-Haraç Bi'd-Damân.” (Ebu Davud 3510, İbni Mace 2243, Albânî İrvau'l-Ğalil Fi Tahrirci Ehadisi Menari's-Sebil 1315)

Vekâlet İle İlgili Konular (180) Vekâlet Caizdir (296) Ukbe bin Amir (Radiyahallahu Anh)'den rivayet edildiğine göre:

Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), Ukbe (Radiyahallahu Anh)'a sahabeleri arasında taksim etmesi için biraz kurbanlık koyun vermişti. Onlardan Ukbe (Radiyahallahu Anh)'ın yanında bir tane bir oğlak kalmıştı.

Ukbe (Radiyahallahu Anh) bunu, Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e zikrettiğinde, Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Onu da sen kurban et.” (Buhari 2130, Müslim 1965/15, Nesei 4391, Tirmizi 1500, Darimi 1/78, İbni Mace 3138, İbni Hibban 5898, Tabarani Mucemu'l-Kebir 17/761, Beyhaki 9/269, 270, Begavi 1116) (181) Alış Verişte Vekâlet (297) Urve bin Ebu'l-Ca'd el-Barûkî (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

“Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) kendisine kurbanlık veya bir koyun alması için bir dinar verdi.

Urve (Radiyahallahu Anh) iki tane koyun aldı, onlardan birini bir dinara sattı. Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e bir dinar ve bir koyun getirdi. Bunun üzerine Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) ona alışverişine bereketle dua etti. Urve (Radiyahallahu Anh) toprak satın alsa kar elde ederdi.”

(Ebu Davud 3384, Buhari 3406, Tirmizi 1258, İbni Mace 2402, Darekutni 3/10/29, 30, Beyhaki 6/112, İbni Hazm 8/436, Ahmed bin Hanbel Müsned 4/375, Albânî İrvau'l-Ğalil Fi Tahrici Ehadisi Menari's-Sebil 1287)

(182) Nikâhta Vekâlet (298) Urve bin ez-Zübeyr (Radiyahallahu Anh) Ümmü Habibe (Radiyahallahu Anha)'dan tahdis ederek şöyle dedi:

“Ümmü Habibe (Radiyahallahu Anha) Abdullah bin Cahş (Radiyahallahu Anh)'ın nikahı altında idi. Necaşi'nin beldesine hicret etti ve orada öldü. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Ümmü Habibe (Radiyahallahu Anha) ile o Habeş topraklarında iken evlendi. Ümmü Habibe (Radiyahallahu Anha)'yı Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e Necaşi evlendirdi. Mehir bedelini Necaşi kendi yanından vermişti.

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Ümmü Habibe (Radiyahallahu Anha)'ya mehir olarak bir şey göndermedi...”

(Tabarani Mucemu'l-Kebir 23/402, Ebu Davud 2086, Nesei 3350, Ahmed bin Hanbel Müsned 27477)

(183) Talakta Vekâlet (299) Ubeydullah bin Utbe (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

“Ebu Amr bin Hafs bin Mugire, Ali bin Ebi Talib (Radiyahallahu Anh) ile Yemen'e gitmek üzere yola çıktı. Karısı Fatıma binti Kays (Radiyahallahu Anha)'ya vekili ile haber gönderip kadının talakından baki kalan bir talakı da kullanarak onu boşadığını bildirdi. Haris bin Hişam ve Ayyaş bin Ebi Rebia'ya kadının nafakası ile emrini verdi.”

(Müslim 1480/41)

(184) Fıtır Sadakasında Vekâlet (300) Buhari (Rahmetullahi Aleyh) şöyle dedi:

“Abdullah bin Amr, kendi işlerini gören vekiline, o kendisinden uzakta iken, küçük büyük aile halkının fıtır sadakalarını kendi adına vermesini yazmıştı.”

(Buhari 2134)

Kefalet ve Havale İle İlgili Konular (185) Kefil Ödemeyi Taahhüt Ettiği Borcu Üzerine Almıştır Borcun Ödenmesi Gerekir (301) Ebu Uname el-Bahili (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'den işittim şöyle buyuruyordu:

“Kefil ödemeyi taahhüt ettiği borcu yüklenmiştir! Borcun ödenmesi gereklidir!” (İbni Mace 2405, Tirmizi 1265, Albânî İrvau'l-Ğalil Fi Tahrici Ehadisi Menari's-Sebil 1412)

(302) Abdullah ibni Abbas (Radiyahallahu Anhuma) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in zamanında bir kimse kendisine on dinar borçlu bir şahsa yapışip onu bırakmadı! Borçlu alacaklıya:

–Sana verecek yanımda hiçbir şeyim yok! dedi. Alacaklı:

–Hayır, vallahi bana borcunu ödeyene veya bana bir kefil getirene kadar senden ayrılmayacağım, dedi ve borçluyu Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e getirdi. Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) alacaklıya şöyle buyurdu:

–“Kaç zamandır onu gözetliyorsun?”

Alacaklı:

–Bir ay, dedi. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

–“Ben ona kefil oluyorum.”

Borçlu, Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in söylediği vakitte borcu getirdi. Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) ona: şöyle buyurdu:

–“Bu malı nereden elde ettin?”

Borçlu:

–Madenden, dedi. Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

–“Onda hayır yoktur!”

Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) borçlu adına alacaklıya borcu kendisi ödedi.

(İbni Mace 2406, Ebu Davud 3328, Beyhaki 6/74, Albânî İrvau'l-Ğalil Fi Tahriri Ehadisi Menari's-Sebil 1413)

(186) Borçlu Ölen Kimseye Başka Birinin Kefil Olup Borcunu Ödemesi Caizdir (303) Ebu Katâde (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e üzerine cenaze namazı kıldırması için bir ölü getirildi. Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

–“Arkadaşınızın üzerine cenaze namazını sizler kılınız! Çünkü onun üzerinde borç vardır!”

Ebu Katâde (Radiyahallahu Anh):

–Ben onu ödemeyi tekeffül ediyorum, dedi. Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

–“Onu ödemeye vefa gösterecek misin?”

Ebu Katâde (Radiyahallahu Anh):

–Vefa göstereceğim, dedi. Ölünün üzerindeki borç on sekiz veya on dokuz dirhemdi.

(İbni Mace 2407, Nesei 4706, Albânî Ahkâmu'l-Cenâiz 85)

(187) Zengin Kişiye Havale Olunan Ona Tabi Olur (304) Ebu Hureyre şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Sizin biriniz bir zengine havale edildiğinde ona tabi olsun!” (Buhari 2113, Müslim 1564/33, Malik 2/674/84, Ebu Davud 3345, Nesei 4705, Tirmizi 1308, İbni Mace 2403, İbnu'l-Carud 560, İbni Hibban 5053, Begavi 2152, Ahmed bin Hanbel Müsned 2/254, Albânî İrvau'l-Ğalil Fi Tahriri Ehadisi Menari's-Sebil 1418)

Hâtîme:Hamd âlemlerin rabbi olan Allâh'a mahsustur. Salât ve selâm yaratılmışların en hayırlısı Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem'in, âlinin ve ashabının üzerine olsun.Yardım ve başarı, izzet ve şeref Allâh'tandır.O, her şeyin en iyisini bilendir.Muvahhid Kullara Selâm Olsun.Polat Akyol.

KAYNAK:

KUR'AN VE SAHİH SÜNNET